

[Ib Thyregod.]

folketingets medlemmer, der blev foranstaltet af folketingets forskningsudvalg og sundhedsstyrelsen. På dette møde fik vi redegørelser fra en række sagkyndige, særlig fra lægelig side, om narkotikaproblematikken og også om det spørgsmål, jeg her taler om. Det almindelige indtryk fra dette møde, der var lukket, og fra senere offentlige udtalelser af regeringsudvalgets formand, stadslæge H. E. Knipschildt, der også var formand for arbejdsgruppen, går i retning af at fraråde et sådant skridt, men afvente den internationale lægelige udvikling. Det må i denne forbindelse også være naturligt at henvise til den sidste udtalelse fra Verdenssundhedsorganisationen herom, gengivet i The Times for den 22. januar. Her tager man afstand fra forslaget om legalisering af hash.

Et tungtvejende argument er anført af overlæge Mogens Nimb i en artikel i Juristen, som den tidligere ordfører allerede har nævnt, hvor det siges, at der ikke findes noget rationelt grundlag for at stoppe udviklingen her, og at konsekvensen af en frigivelse af hash derfor vil blive ganske uoverskuelig. Hertil kommer så problemet særlig for unge i truede situationer. Spørgsmålet må naturligvis nøje overvejes her i Danmark, således som det også i øjeblikket sker i England på grundlag af den engelske kommissionsberetning; men jeg vil i denne forbindelse gerne fremhæve, at spørgsmålet her i landet ikke er af samme betydning som i en række andre lande på grund af vor stilling til stofbrugere. Spørgsmålet bør derfor ikke overdramatiseres. Når jeg nævner vor stilling til stofbrugere, er det, fordi vort udgangspunkt i denne debat er et andet end i England; den praksis, vi følger i øjeblikket, er nemlig, at forbrug ikke giver anledning til retsforfølgning, men kun medfører en advarsel eller eventuelt i gentagelsestilfælde en lille bøde. Jeg skal komme tilbage til dette spørgsmål i forbindelse med justitsministerens lovforslag, men altså blot nævne, at udgangspunktet her er et andet end i England, og at vi fortsat må gå ind for, at selve forbruget behandles som hidtil, ja, at der måske oven i købet sker visse mildnelser i den praksis, man hidtil har fulgt.

Må jeg som konklusion af mine synspunk-

ter sige, at den forebyggende, den sociale og den informative indsats er langt den vigtigste omkring dette problem, at brug af stoffer ikke bør yderligere kriminaliseres, men at man tværtimod principielt må gå ind for, at retsforfølgning ikke foretages, samt at justitsministerens lovforslag ikke må have afsmittende virkning på områder uden for storforhandlernes kreds, og at dette om nødvendigt på grund af den debat, der har været herom, må tydeliggøres. Folketinget må gennem forskningsudvalget eller på anden måde fortsat orienteres om, hvorvidt de foranstaltninger, der nu gennemføres, har den ønskede virkning, samt om udviklingen i øvrigt og om den lægelige sagkundskabs syn på det særlige hashproblem. Det er derfor nødvendigt, at arbejdet gennem regeringsudvalget fortsættes, og at der foretages en løbende undersøgelse og en løbende orientering af folketinget på denne måde. Problemerne bliver ikke løst ved denne debat, men bør følges op også af folketinget.

Else-Merete Ross: Det var en meget interessant og alsidig TV-udsendelse i aften, men den gav mig ikke, som B. T. skriver, anledning til at lave mit allerede skrevne indlæg om.

I anledning af denne debat og det fremsatte lovforslag har en gruppe af unge demonstreret for frigivelse af hash. Man må formode, at de mener, at de repræsenterer et udbredt ønske hos den samlede ungdom. Af svarene på arbejdsgruppens spørgeskemaer fremgår det imidlertid, at kun 23 pct. mener, at hash bør frigives. Af hele materialet havde 12 pct. prøvet eller brugt stofferne. De allerfleste mente, at stofferne var skadelige, heri indbefattet næsten halvdelen af dem, der havde prøvet dem. Selv om studenterne ved universiteterne desværre ikke er omfattet af materialet, må det formodes, at de unge protesterende tror, at de repræsenterer langt flere, end de faktisk gør.

Et meget moderat hashforbrug virker måske ikke skadeligt, hvis vedkommende er et både fysisk og psykisk velafbalanceret menneske over ca. 18 år. Men videnskabsmændene er rygende uenige om skadevirkningerne. Man ved, at kraftig brug af hash kan forandre brugerens karakter og i visse